

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10Csp/5/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617200188
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2017:5617200188.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom v Bratislave, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s. r. o., so sídlom v Piešťanoch, Sad A. Kmeťa 24, IČO: 36 866 598, proti žalovanému E. B., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom A. E.Á., P. XXXX/X, v spore o zaplatenie 16,67 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa zamietá.

Žalovanému sa voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 13. 1. 2017, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 16,67 eura, úrokov vyčíslených do 27. 11. 2016 vo výške 1006,88 eura, úrokov z omeškania vyčíslených do 27. 11. 2016 vo výške 247,23 eura, úrokov vo výške 17,9 % ročne zo sumy 16,67 eura od 28. 11. 2016 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1023,55 eura od 28. 11. 2016 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 1. 2. 2010 poskytol žalovanému spotrebný úver vo výške 1000 eur, s dohodnutou fixnou úrokovou sadzbou 17,9 % ročne. Žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky splatiť, zaplatiť úrok a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v zmluve. Od prvého čerpania úveru do 28. 2. 2010 sa zaviazal zaplatiť prvú splátku vo výške 15,91 eura a od 20. 3. 2010 splácať úver v 26-tich splátkach po 48,55 eura. Konečná splatnosť úveru bola dojednaná do 20. 4. 2012. Ročná percentuálna miera nákladov bola dohodnutá vo výške 26,14 % a priemerná hodnota RPMN 48,96 %. Žalovaný svoj dlh zo zmluvy o úvere nesplácal riadne a včas a v priebehu trvania zmluvného vzťahu realizoval len 4 splátky dlhu v celkovej sume 173,15 eura. Po zosplatení úveru realizoval 2 úhrady v celkovej výške 45 eur. Z dôvodu riadneho nezaplatenia pohľadávky podal dňa 18. 9. 2014 voči žalovanému žalobu, pričom pred prvým pojednávaním uzavrel so žalovaným dňa 10. 1. 2015 dohodu o spôsobe úhrady záväzku formou splátkového kalendára, v ktorej žalovaný uznal svoj záväzok a zaviazal sa ho zaplatiť v 22 splátkach po 100 eur, s poslednou splátkou vo výške 76,81 eura. Z uvedeného dôvodu vzal podanú žalobu voči žalovanému v celom rozsahu späť a konanie vedené Okresným súdom Liptovský Mikuláš, pod sp. zn. 6C/129/2014 bolo zastavené. Žalovaný svoj záväzok z dohody splácal riadne do splátky splatnej v mesiaci február 2016, ktorú uhradil na 2 krát, a to až v mesiaci apríl 2016 a následne svoj záväzok prestal splácať. Preto bol opätovne vyzvaný na zaplatenie splatnej pohľadávky dňa 25. 8. 2016. Ku dňu 27. 11. 2016 pozostávala dlžná suma z istiny vo výške 16,67 eura, úrokov vyčíslených od 12. 11. 2011 do 27. 11. 2016 vo výške 1006,88 eura, úrokov z omeškania vyčíslených od 21. 1. 2012 do 27. 11. 2016, pri úrokovej sadzbe 8 % ročne do 31. 1. 2013 a 5 % ročne od 1. 2. 2013 do 27. 11. 2016, spolu 247,23 eura.

2. V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 27. 3. 2017, žalobca uviedol, že úroky vo výške 1006,88 eura predstavujú súčet nesplatených čiastkových úrokov za ten ktorý mesiac v období od zmeny bankového informačného systému, t. j. od 12. 11. 2011 do 27. 11. 2016, pri úročení aktuálnej dlžnej istiny úrokom 17,9 % ročne. Úroky z omeškania vo výške 247,23 eura boli vyčíslené ako súčet nesplatených čiastkových úrokov z omeškania, počítaných zo splatenej istiny a splatných úrokov za ten ktorý mesiac, v období od 21. 1. 2012 do 27. 11. 2016, pri úročení aktuálne splatnej istiny a splatných úrokov úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne do 31. 1. 2013 a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 1. 2. 2013 do 27. 11. 2016. Vzhľadom k čiastočným úhradám dlhu zo strany žalovaného sa výška dlžnej istiny a splatného príslušenstva v jednotlivých mesiacoch menila, teda sa menila aj výška výpočtového základu pre výpočet riadneho úroku v jednotlivých čiastkových obdobiach a tiež výška výpočtového základu pre výpočet úroku z omeškania. Vzhľadom k uvedenému nie je možné uviesť jednu sumu, z ktorej je vyčíslený úrok, ani jednu sumu, z ktorej je vyčíslený úrok z omeškania. Zmluvné strany sa dohodli na tzv. zloženom úročení úveru - kapitalizácii úrokov a poplatkov, to znamená, že úroky a poplatky, ktoré žalovaný v dohodnutej lehote nezaplatil, sa dňom nasledujúcim po splatnosti pripísali k istine a stali sa jej súčasťou. Uvedeným spôsobom sa nesplatené úroky a poplatky pripočítavali k istine až do dňa 11. 11. 2011. Úhrady žalovaného, ktoré boli realizované do 29. 10. 2013 v celkovej výške 258,15 eura, boli započítavané primárne na splatné príslušenstvo pohľadávky. Od mesiaca január 2015 boli úhrady, ktoré žalovaný realizoval na základe uzavretej dohody o spôsobe úhrady záväzku formou splátkového kalendára v celkovej výške 1540 eur, započítavané iba na istinu pohľadávky. Žalovaný celkovo v priebehu trvania zmluvného vzťahu uhradil 1798,15 eura. Od uzavretia zmluvného vzťahu, t. j. od 1. 2. 2010, do zmeny bankového informačného systému dňa 11. 11. 2011 boli úhrady žalovaného v celkovej výške 173,15 eura započítané na spracovateľský poplatok vo výške 13,24 eura, riadny úrok vyčíslený ku dňu 28. 2. 2010 vo výške 13,92 eura, poplatok za správu úveru vyčíslený ku dňu 28. 2. 2010 vo výške 1,99 eura, kapitalizovaná istina vo výške 142,79 eura a úroky z omeškania vo výške 1,21 eura. Od 12. 11. 2011 boli úhrady žalovaného v celkovej výške 1625 eur započítané na istinu vo výške 1540 eur, úroky z omeškania vo výške 67,06 eura a poplatky vo výške 7,94 eura.

3. Žalovaný bol na vyjadrenie k žalobe vyzvaný uznesením zo dňa 25. 5. 2017, ktoré, prevzal dňa 6. 6. 2017. Žalovaný sa k podanej žalobe v súdom určenej lehote, ani doposiaľ, nevyjadril.

4. Podľa § 297 písm. b/ Civilného sporového poriadku, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

5. Podľa § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

6. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd na prejednanie sporu pojednávanie nenariaďoval, keďže v spore ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1000 eur. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené dňa 19. 7. 2017 oznámením, vyveseným na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu dňa 20. 7. 2017, zveseným dňa 23. 8. 2017, teda najmenej päť dní pred vyhlásením rozsudku.

7. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, a to zmluvy o splátkovom úvere, všeobecných obchodných podmienok, stavu pohľadávky ku dňu 27. 11. 2016, prehľadu úrokových sadzieb úverov, prehľadu transakcií na úverovom účte žalovaného, dohody o spôsobe úhrady záväzku formou splátkového kalendára, uznesenia o zastavení konania č. k. 6C/129/2014-66, predžalobnej výzvy na zaplatenie pohľadávky, prehľadu započítania úhrad, súd zistil nasledovný skutkový stav:

8. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 1. 2. 2010 zmluvu o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, v ktorej si dojednali poskytnutie úveru vo výške 1000 eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splatiť, spolu s dojednaným úrokom vo výške 17,9 % ročne, v splátkach, prvá splátka od prvého čerpania úveru do 28. 2. 2010 vo výške 15,91 eura a splátky od 20. 3. 2010 vo výške 48,55 eura, s počtom splátok 26, od 20. 3. 2010, s konečnou splatnosťou úveru 20. 4. 2012. Strany sporu si dojednali aj spracovateľský poplatok vo výške 13,24 eura a poplatok za

správu úveru vo výške 1,99 eura mesačne. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 26,16 %, priemerná hodnota RPMN 48,96 %, celkové náklady spojené s úverom 291,22 eura. Podľa potvrdenia o stave pohľadávky ku dňu 27. 11. 2016, predstavovala celková suma pohľadávky žalobcu 1270,78 eura a pozostávala z istiny vo výške 16,67 eura, úrokov vo výške 1006,88 eura a úrokov z omeškania vo výške 247,23 eura.

9. Žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 10. 1. 2015 dohodu o spôsobe úhrady záväzku formou splátkového kalendára, v ktorej žalovaný uznal svoj záväzok voči žalobcovi, vyplývajúci zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXX/XXXX uzavretej dňa 1. 2. 2010, v celkovej výške 2276,81 eura a zaviazal sa dlh splatiť splátkami vo výške 100 eur mesačne, so splatnosťou prvej splátky 10. 2. 2015, poslednej splátky dňa 10. 11. 2016 a dňa 10. 12. 2016 v sume 76,81 eura.

10. Súdne konanie vo veci žalobcu proti žalovanému o zaplatenie 2239,57 eura s prísl., vedené Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 6C/129/2014, bolo uznesením zo dňa 27. 1. 2015 zastavené pre späťvzatie žaloby, z dôvodu uzavretia mimosúdnej dohody.

11. Dňa 9. 12. 2013 vyzval žalobca žalovaného na úhradu dlhu vo výške 2018,45 eura. Dňa 25. 8. 2016 vyzval žalobca žalovaného na úhradu dlhu v celkovej výške 1267,99 eura.

12. Podľa prehľadu započítania úhrad vykonal žalovaný úhrady v prospech žalobcu v celkovej sume 1798,15 eura.

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

15. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v ods. 2 neustanovuje inak.

18. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

19. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

21. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

22. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

24. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba L. B. T. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

26. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanú žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobca sa žalovaného nároku domáhal právnym dôvodom vrátenia zostatku nesplatenej istiny úveru s príslušenstvom (úrokom a úrokom z omeškania). Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 1. 2. 2010 zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1000 eur, ktorý sa zaviazal splatiť v splátkach, spolu s dojednaným úrokom, s konečnou splatnosťou úveru k 20. 4. 2012. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy, je uzavretá zmluva zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. Zmluva bola uzavretá v písomnej forme a obsahovala všetky zákonné náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok. Podľa článku I. ods. 1 zmluvy, uzavretej medzi stranami sporu, predstavovali celkové náklady dlžníka spojené s úverom 291,22 eura. Pri riadnom splácaní úveru bol teda žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi 1291,22 eura (prvá splátka v sume 15,91 eura, 26 splátok po 48,55 eura a spracovateľský poplatok vo výške 13,24 eura). Podľa tvrdení žalobcu, ktoré žalovaný nerozporoval, zaplatil žalovaný žalobcovi spolu 1798,15 eura. Keďže žalovaný nesplácal splátky úveru riadne a včas, prislúchali žalobcovi aj úroky z omeškania, a to z jednotlivých nezaplatených splátok úveru. Vzhľadom na nedostatok skutkových tvrdení žalobcu súd pri výpočte úroku z omeškania vychádzal z toho, že ak by neboli splátky uhrádzané vôbec, predstavoval by úrok z omeškania do konečnej splatnosti úveru 119,40 eura, a to 9 % ročne zo sumy 48,55 eura (výška dojednanej splátky) od 21. 3. 2010 (odo dňa nasledujúceho po splatnosti prvej splátky, pri ktorej žalobca evidoval omeškanie) do 20. 4. 2012 (t. j. do konečnej splatnosti úveru) čo činí 9,12 eura, zo sumy 48,55 eura od 21. 4. 2010 do 20. 4. 2012 čo činí 8,75 eura, zo sumy 48,55 eura od 21. 4. 2010 do 20. 4. 2012 čo činí 8,75 eura, zo sumy 48,55 eura od 21. 5. 2010 do 20. 4. 2012 čo činí 8,39 eura, zo sumy 48,55 eura od 21. 6. 2010 do 20. 4. 2012 čo činí 8,02 eura, zo sumy 48,55 eura od 21. 7. 2010 do 20. 4. 2012 čo činí 7,66 eura, zo sumy 48,55 eura od 21. 8. 2010 do 20. 4. 2012 čo činí 7,29 eura, zo sumy 48,55 eura od 21. 9. 2010 do 20. 4. 2012 čo činí 6,91 eura, zo sumy 48,55 eura od 21. 10. 2010 do 20. 4. 2012 čo činí 6,56 eura, zo sumy 48,55 eura od 21. 11. 2010 do 20. 4. 2012 čo činí 6,18 eura, zo sumy 48,55 eura od 21. 12. 2010 do 20. 4. 2012 čo činí 5,82 eura, zo sumy 48,55 eura od 21. 1. 2011 do 20. 4. 2012 čo činí 5,45 eura, zo sumy 48,55 eura od 21. 2. 2011 do 20. 4. 2012 čo činí 5,08 eura, zo sumy 48,55 eura od 21. 3. 2011 do 20. 4. 2012 čo činí 4,75 eura, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 48,55 eura od 21. 4. 2011 do 20. 4. 2012 čo činí 4,50 eura, zo sumy 48,55 eura od 21. 5. 2011 do 20. 4. 2012 čo činí 4,13 eura, zo sumy 48,55 eura od 21. 6. 2011 do 20. 4. 2012 čo činí 3,75 eura, vo výške 9,5 % ročne zo sumy 48,55 eura od 21. 7. 2011 do 20. 4. 2012 čo činí 3,47 eura, zo sumy 48,55 eura od 21. 8. 2011 do 20. 4. 2012 čo činí 3,08 eura, zo

sumy 48,55 eura od 21. 9. 2011 do 20. 4. 2012 čo činí 2,69 eura, zo sumy 48,55 eura od 21. 10. 2011 do 20. 4. 2012 čo činí 2,31 eura, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 48,55 eura od 21. 11. 2011 do 20. 4. 2012 čo činí 1,87 eura, vo výške 9 % ročne zo sumy 48,55 eura od 21. 12. 2011 do 20. 4. 2012 čo činí 1,46 eura, zo sumy 48,55 eura od 21. 1. 2012 do 20. 4. 2012 čo činí 1,08 eura, zo sumy 48,55 eura od 21. 2. 2012 do 20. 4. 2012 čo činí 0,71 eura, zo sumy 48,55 eura od 21. 3. 2012 do 20. 4. 2012 čo činí 0,37 eura a odo dňa nasledujúceho po konečnej splatnosti úveru, t. j. od 21. 4. 2012 do podania žaloby na súde, t. j. do 13. 1. 2017, zo sumy dlžnej istiny vo výške 857,21 eura (zistenej ako rozdiel medzi výškou poskytnutého úveru 1000 eur a žalobcom tvrdenou výškou úhrad na istinu do splatnosti úveru v sume 142,79 eura), nakoľko úroky z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky neprislúchajú z úrokov, teda z príslušenstva pohľadávky, čo činí 365,45 eura. V tejto súvislosti súd uvádza, že pri výpočte úrokov z omeškania nezohľadňoval čiastkové úhrady žalovaného, ktoré by výšku vyčísleného úroku z omeškania ešte znížili, ani skutočnosť, že žalobca tvrdil, že úrok z omeškania vyčísľoval v sadzbe 8 % ročne do 31. 1. 2013 a 5 % ročne od 1. 2. 2013, čo by malo rovnako za následok nižšiu výšku úroku z omeškania. Napriek tomu predstavuje súčet sumy, na ktorej úhradu sa žalovaný zaviazal v zmluve o úvere a maximálne možných zohľadniteľných úrokov z omeškania 1776,07 eura (1291,22 eura + 119,40 eura + 365,45 eura), čo je menej, ako celková výška úhrad, vykonaných žalovaným (1798,15 eura). Žalobcovi preto neprislúchal voči žalovanému nárok na žiadne plnenie. V tejto súvislosti súd uvádza, že pokiaľ žalobca v doplnení žaloby poukazoval na dohodu o tzv. zloženom úročení úveru, v zmysle ktorej sa nezaplatené úroky a poplatky po lehote splatnosti stávali súčasťou dlžnej istiny, neunesol ohľadne uvedeného tvrdenia dôkazné bremeno a nepreukázal tvrdené zmluvné dojednanie strán sporu v zmluve o úvere. Žalobcom predložená zmluva o spätkovom úvere uvedené zmluvné dojednanie neobsahuje a súd mal za to, že akýkoľvek odkaz na dojednanie v obchodných podmienkach nemôže byť považovaný za individuálne zmluvné dojednanie. Obchodné podmienky (všeobecné zmluvné podmienky) majú obsahovať dojednania vysvetľujúcej a technickej povahy, nie dojednania, ktoré majú závažný dopad na práva spotrebiteľa, najmä v jeho majetkovej sfére, akým je nepochybne dojednanie o tzv. zloženom úročení úveru. Takéto dojednanie obchodných podmienok by bolo rozporné s dobrými mravmi. Súd taktiež nemal preukázané, že by žalobcovi prislúchal úrok (zmluvný) za obdobie po konečnej splatnosti úveru. Zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky (čo konštatoval aj Krajský súd v Žiline napr. v rozsudku zo dňa 19. 11. 2013, č. k. 5Co/165/2013-148, v rozsudku zo dňa 20. 11. 2014, sp. zn. 9Co/862/2014, v rozsudku zo dňa 26. 3. 2015, sp. zn. 9Co/138/2015). Súd považuje za potrebné na záver uviesť, že pokiaľ aj žalobca predložil dohodu o spôsobe úhrady záväzku formou splátkového kalendára, uzavretú so žalovaným, ktorej obsahom bolo aj uznanie dlhu, nemala uvedená dohoda vplyv na právne posúdenie veci. Uznanie dlhu ako jednostranný právny úkon zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má uznanie tento právny následok len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Na nastúpenie právnych účinkov uznania dlhu je potrebné, aby dlžník písomne uznal, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu a výšky. Vykonaným dokazovaním však bolo preukázané, že v čase uznania dlhu nepredstavovala výška záväzku žalovaného voči žalobcovi 2276,81 eura.

27. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami vznikol nárok na náhradu trov konania v spore v plnom rozsahu úspešnému žalovanému. Nakoľko žalovaný si nárok na náhradu trov konania neuplatnil, v priebehu celého súdneho sporu bol nečinný a súd z obsahu súdneho spisu vznik žiadnych trov konania na strane žalovaného preukázaný nemal, nárok na náhradu trov konania mu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.